

Sagen. Jeg skal slet ikke udtale mig om, hvorvidt Tildelingen af disse 13 Slag Spansk-rør var berettiget eller ikke. Det har jeg ingen Mening om, og jeg er efter det, jeg har hørt oplyst, tilbøjelig til at tro, at der maaske slaas for meget paa Bøgdgaard. Men naar det ærede Medlem fremhævede: Det maa være sandt, fordi der ikke er anlagt Sag imod mig, kan jeg sige, at den Sag kommer og kommer snart. Sagen er, at Forstander Mollerup først henvendte sig til sin Sagfører, og denne sagde da: Det kan ikke nytte at anlægge Sag mod Sabroe — altsaa det ærede Medlem —, fordi Angrebet først er fremsat af denne Dreng, som nu er en Snes Aar gammel og sidder arresteret for Tyveri. Han skrev derom i „Folkets Avis“, og dør kom det første Gang frem. Sagføreren siger: Sagen maa anlægges mod den 20-aarige unge Mand, Tyven. Men da saa Mollerup spørger Overværgeraadet, svarer det ham i en Skrivelse, han modtog. Gaar, at det ikke ønskes, at han skal anlægge Sag mod den unge Mand, da man anser det for mindre sømmeligt, at en Forstander anlægges Sag mod en af sine tidligere Elever, Sagen bør anlægges mod det ærede Medlem for Aarhus nordre Valgkreds. Forstander Mollerup skriver derfor nu: Hr. Sabroe behøver ikke at beklage sig over, at der ikke bliver lagt Sag an mod ham. Det skal nok komme. Jeg tilføjer, at siden Hr. Sabroe begyndte sin Kampagne, der ikke mindre end 4 af mine Elever blevne dømt fra 1 Aar til 15 Maaneders Forbedringshus for Forbrydelser, de have begaaet under de Desertioner, der fremkom som Følge af den Uro, Bladangrebene fremkaldte, og at jeg alene af Hensyn til mine Elever tog imod den Permission, man tilfælte mig uden Ansøgning. Jeg ser ikke lettere, end at Autoriteternes Lemfældighed overfor Hr. Sabroe mere og mere fører Antalterne ud i umulige Tilstande, der desværre mest gaar ud over Eleverne.”

Det er altsaa en Udtalelse fra denne Forstander Mollerup, som det ærede Medlem for Aarhus nordre Kreds er saa forærdelig haard imod. Endvidere har jeg en Udtalelse, som ogsaa kom mig i Hænde. Gaar, en Artikel i „Børnesagens Tidende“ af Forstander Bech, Flakkebjerg, hvem det ærede Medlem omtalte i Gaar i særdeles

rosende Udtryk, idet han karakteriserede ham, som han fortjener, som den udmærkede Mand, af hvis Art man maatte ønske, alle Børnehjemsforstandere vare. Heri er jeg enig med det ærede Medlem, som for øvrigt i adskilligt af, hvad det ærede Medlem sagde. I denne Artikel taler han om, at det at gaa ud som Forstander for et Børnehjem er ikke nogen Sinecure. Mollerup er teologisk Kandidat med en Eksamen, der giver ham Adgang til en i økonomisk Henseende betrygget Samfundsstilling. Af religiøse Grunde kan han fortræffeligt gaa ind i et Embede — det ved det ærede Medlem godt —, men desuagtet har han valgt at gaa ud til denne Gerning, hvor man har det ærede Medlem for Aarhus nordre Kreds over sig altid, og hvor man er udsat for at blive blameret baade her i Tinget og udenfor, uden at man egentlig kan røre ved det. Alligevel har han valgt denne Stilling. Han har maaske ikke Evner til den — det tør jeg ikke udtale mig om —, men der maa dog være en vis Idealitet i den Mand, som vælger denne Stilling fremfor den anden, derom er der ingen Tvivl. Forstander Bech taler i denne Artikel om den Uro, der har været paa disse Børneopdragelsesanstalter, „og dette“ — siger han — „faar os til at spørge, om der da ingen Samfundsbarnehjertighed er med Arbejdet. Ikke et ihærdigt Arbejde paa at give os Raad og Værn og Fred, men derimod Dom“. Det er det, han raaber nede fra Flakkebjerg, det er det, alle Børnehjemsforstandere raabe fra hele Landet, og det er i Virkeligheden det, som alle Børnevenner i Landet maa raabe overfor den Mand, hvis Hjerte for Børnene enhver har en stærk Følelse af, hvis øjeblikkelige geniale Glimt i Børnesagen man ogsaa har Udbytte af, men hvis lyriske Patos gaar helt udover det digteriske Grænse og ind i noget, jeg ikke vil nævne.

Sabroe: Jeg skal senere i Aften komme nærmere tilbage til de Bemærkninger, som det ærede Medlem har fremført her, jeg ønsker blot nu at sige til det ærede Medlem, at i alle de Affærer vedrørende Børn, og særlig Børn paa Opdragelsesanstalter, som jeg eller andre af mine Partifæller have fremdraget, har det stedse saavel fra de anklagede Forstanderes som fra Over-